

59. møde.

Torsdag den 25. april kl. 10.

Formanden:

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber og

forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

Medlem af folketinget Svend Andersen (Roskilde amt) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 vedrørende betalingsbalanceproblemet.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber.*

Som det vil erindres, udtalte jeg i folketinget den 13. marts 1974 (F.T. 1973-74, sp. 3429-3430) som svar på et spørgsmål fra folketingsmand Palle Simonsen, at det efter min opfattelse var tvivlsomt, om den gældende aktieselskabslov indeholdt hjemmel til, at et selskabs medarbejdere ved forhøjelse af aktiekapitalen kunne deltage i nytægningen til favørkurs, idet en vedtagelse herom formentlig måtte tiltrædes af samtlige aktionærer. Jeg sagde ved samme lejlighed, at det efter min opfattelse var ønskeligt, om retstilstanden på området var klar og utvetydig, og at jeg var indstillet på at ville overveje nærmere at søge gennemført en klargøring af sagen ved en passende ændring af aktieselskabsloven.

Det foreliggende forslag er et resultat af disse overvejelser og indebærer, at aktier ved nytægning kan tilbydes medarbejderne

til en favørkurs, uden at der hertil kræves enstemmighed blandt aktionærerne, men blot den sædvanlige majoritet på $\frac{2}{3}$, der kræves ved vedtægtsændringer i almindelighed.

Det er mit håb, at forslaget til trods for det sene tidspunkt for dets fremsættelse vil kunne gennemføres i denne samling, og med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige overvejelser.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.* Forslaget vedrører den del af loven, der omhandler eksportkreditrådets virksomhed, og går ud på en ændring af bestemmelsen i lovens § 4, stk. 1, om garantigivning direkte over for et dansk pengeinstitut samt en forhøjelse af grænsen for garantier og kautioner fra 11 mia kr. til 15 mia kr. Lovens øvrige bestemmelser berøres ikke af forslaget.

Folketinget drøftede i begyndelsen af 1972 eksportkreditordningen og vedtog at forhøje den ramme, inden for hvilken eksportkreditrådet kan give garantier og kautioner, til 11 mia kr. Pr. 28. februar 1974 androg eksportkreditrådets totale forpligtelser ca. 10,4 mia kr. Væksten i rådets forpligtelser har medført, at den fastsatte beløbsramme for rådets virksomhed må forudses meget snart ikke at være tilstrækkelig.

Baggrunden for stigningen i rådets forpligtelser er ligesom tidligere øgede kautionsforpligtelser over for Danmarks Skibskreditfond i forbindelse med bygning af skibe ved danske værfter for udenlandsk regning. Jeg skal i denne forbindelse nævne, at forpligtelserne i slutningen af februar 1974 blev forøget med ca. 1 mia kr. i form af tilsagn om at yde garanti og kaution i forbindelse med eksport af skibe. Forhandlingerne om den pågældende eksport har ført til kontraktafslutning i begyndelsen af marts. Inden for skibsområdet er eksportkreditrådets samlede forpligtelser i perioden oktober 1971—februar 1974 steget med ca. 44 pct. og er nu oppe på knap 7 mia kr. svarende til ca. 66 pct. af rådets totale garanti- og kautionsforpligtelse.

Ved sin tilslutning til en OECD-aftale er Danmark forpligtet til kun at yde officiel støtte til eksportkreditter i forbindelse med

[Handelsministeren.]

skibsleverancer, hvis kontrantraten er mindst 20 pct. og kredittiden højst 8 år og renten mindst ca. 7½ pct. p.a. Der forhandles fortsat inden for OECDs skibsbygningskomité om en afvikling af de støtteordninger, der under forskellige former findes i enkelte lande, ligesom der foregår tilsvarende forhandlinger inden for EF. Uanset disse forhandlinger må det forventes, at eksportkreditrådet fortsat vil få store engagementer i forbindelse med skibsbygning.

Ser man på eksporten af andre varer end skibe, viser rådets forpligtelser ligeledes en stigning. Forpligtelserne i perioden oktober 1971—februar 1974 er steget med ca. 12 pct.

I øvrigt skal jeg om de nærmere enkeltheder vedrørende eksportkreditrådets virksomhed tillade mig at henvise til rådets sidste årsberetning, der omfatter finansåret 1972-73. Det fremgår bl. a. af beretningen, at præmieindtægten androg 19,8 mill. kr. mod året før 18,7 mill. kr. Rådet udbetalte erstatninger på garantier og indfrieede kautioner med i alt 37,9 mill. kr., heraf vedrørte 25,7 mill. kr. indfrieede kautionsforpligtelser. Af dette beløb er ca. 20 mill. kr. blevet tilbagebetalt i forrige finansår. I hvilket omfang restbeløbet på ca. 17 mill. kr. må afskrives som tab, kan ikke på forhånd siges. I finansåret 1972-73 er afskrevet tab på ca. 6,2 mill. kr. Det vil blive nødvendigt at afskrive væsentlig større beløb som tab i finansåret 1973-74.

Rådet har allerede modtaget ansøgninger om yderligere kautioner og/eller garantier i forbindelse med levering af skibe til udenlandske redere. Hertil kommer, at den generelle stigning i prisniveauet vil stille forøgede krav til eksportkreditrådet. Jeg finder det derfor af afgørende betydning, at der igennem en forhøjelse af lovens beløbsramme skabes mulighed for, at eksportkreditrådet kan fortsætte sin virksomhed og dermed medvirke til en forøgelse af eksporten.

Det fremsatte forslag indeholder endvidere en tilføjelse til lovens § 4, stk. 1. Forslaget knytter sig til den i bestemmelsen indeholdte hjemmel til eksportkreditrådet til at yde garantier direkte over for danske pengeinstitutter.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg til-

føje, at eksportkreditrådet ved nu at indføre garantigivning for de omtalte køberkreditter tilsigter at opfylde et behov, der er opstået hos erhvervslivet. De danske virksomheder opnår herved mulighed for ved deres forhandlinger om eksportkontrakter at kunne tilbyde alternative finansieringsformer, ligesom den danske eksportør selv frigøres for den økonomiske belastning, der ligger i finansiering af længere kreditydelser, idet han opnår kontant betaling.

Den større finansieringsbyrde i forbindelse med kreditydelse er en konsekvens af den udvikling, der er sket henimod større og mere omfattende eksportforretninger — ofte omfattende hele „nøglefærdige“ industrianlæg — der naturligt også kræver en noget længere kreditydelse.

Når disse køberkreditter som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget ofte etableres ved, at danske banker går i samarbejde med udenlandske banker, bør et sådant initiativ, hvorved det danske kapitalmarked aflastes, hilses med tilfredshed, og der bør ikke skabes hindringer for, at sådanne arrangementer kommer i stand, ved at der kan være tvivl om eksportkreditrådets mulighed for at garantere den totale forretning over for den danske bank, uanset at denne i sådanne tilfælde faktisk kun bærer en del af risikoen selv.

Som tidligere nævnt er rådets forpligtelse i den seneste tid steget væsentligt, ligesom der fornylig er modtaget ansøgninger om rådets medvirken ved gennemførelse af store eksportkontrakter. Som følge heraf er der opstået et pludseligt behov for en forhøjelse af lovens beløbsramme. For at der ikke skal opstå hindringer for rådets løbende virksomhed, anmoder jeg derfor om, at lovforslaget gennemføres i folketingsåret 1973-74.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Forslagsstilleren (Svend Andersen) (Roskilde amt) (FP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 vedrørende betalingsbalanceproblemet, idet jeg henviser til forslagens tekst og de ledsagende bemærkninger.